

en dag for tidligt. Lad os ære vores landsmænds indsats i modstandsbevægelsen. Tak.

Det var det, statsministeren sagde i en tale på Holmen. Det var for at hædre de medlemmer af frihedskampens veteraner, der har tigget og bedt om, at den 29. august bliver national flagdag. Hvad er fru Birthe Rønn Hornbechs kommentar til det?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Både justitsministeren og jeg gør sådan set rede for i dag også, at vi hædrer og ærer dem, der var med til, at vi opnåede en 29. august og dermed den, om jeg så må sige, retsstilling, som vi opnåede ved forhandlingerne efter krigens ophør. Så jeg kan være fuldstændig enig i, at vi ærer både dem, der er med i veteranklubben, og andre, vi har kendt, som har bidraget under krigen, uden at de måske lige har været fremme i medierne, for der var jo også mange, der ydede en indsats og f.eks. hjalp jøderne, uden at de bagefter har ført sig frem med det.

Så skal jeg bare sige, at hvis hr. Søren Espersen finder, at hr. Søren Pind er underlig, så må han jo tale med hr. Søren Pind om det. Jeg kan bare sige, at jeg selvfølgelig fremfører Venstres synspunkter her fra talerstolen, men jeg vil godt rent principielt sige, at vi ikke refererer til hr. Søren Espersen og ikke skal stå til regnskab for, hvad der sker under vores gruppemøder. Hvis Dansk Folkeparti har en anden opfattelse, kan de jo gøre gruppemøderne hos sig selv offentlige.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne fortsætte i samme spor. Der gik, som fru Birthe Rønn Hornbech ved, et par år, før der endelig skete det under besættelsen, som måske skulle være sket fra begyndelsen, at regeringen måtte sige offentligt, at Danmark var et besat land og så gå af i stedet for at blive ved med at køre med et skindemokrati, som var jo en fuldstændig illusion, et forsøg på at stikke folk blå i øjnene.

Derefter gik der så 50 år, inden en dansk statsminister på Søofficerskolen sagde, at modstandsbevægelsen havde ret, og brugte den 29. august, som vi lige har hørt, som begrundelse herfor. Der skete opgøret med samarbejdspolitikken.

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Det, at samarbejdspolitikken så i 1950 vin-

der fodfæste igen – jeg ved ikke, om det var Hedtoft eller Erik Eriksen, regeringen skiftede jo det år, jeg ved ikke, om det var en socialdemokratisk eller en Venstrestatsminister – skulle det være en begrundelse for, at vi ændrer synspunkt i dag?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Jesper Langballe går ud fra nogle omstændigheder i 1950, som er hans påstand, og som jeg ikke kender nærmere til. Jeg var ikke til stede.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kunne så måske bede fru Birthe Rønn Hornbech om at supplere justitsministerens historiske redegørelse og oplyse mig om, for jeg ved det ikke, hvorvidt det var en Venstre-regering, en Venstrestatsminister eller en socialdemokratisk statsminister, der fik den idé, at der ikke mere skulle flages den 29. august. Men sådan set er det jo ligegyldigt for det standpunkt, som fru Birthe Rønn Hornbech og jeg indtager i dag.

Var fru Birthe Rønn Hornbech enig eller uenig med sin statsminister, da han med udgangspunkt i den 29. august sagde, at modstandsbevægelsen havde ret? Hvis ja, hvad er så begrundelsen for, at det gerne må være en mindedag, men at man ikke skal hejse flaget? Det er en underlig formalisme, som jeg faktisk ikke synes der er nogen rigtig substans i.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu har jeg jo andre farver på paletten end sort og hvid, og jeg vil ikke nedgøre hele besættelsestidens historie og et senere historiesyn i en kort bemærkning.

Det ser jeg mig rent ud sagt ikke i stand til, og jeg vil heller ikke. Jeg synes, det ville være fuldstændig useriøst.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg mærkede mig, at fru Hornbech i sit indlæg nævnte det som et anbringende, at det er så lang tid siden, og at man ikke har gjort noget ved det siden. Nu kunne en af de afgørende årsager til, at der er gået så lang tid, jo være, at vi faktisk nu befinder os i den lykkelige situation, at Det Radikale Venstre, som jo ved enhver lejlighed vil